

Psykologforeningen og «oppsigelsesvern»

Halvor Kjølstad
psykologspesialist

Det er på tide å utarbeide retningslinjer som kan gi litt mer forutsigbarhet for fremtidige kursledere på fellesprogrammet.

Halvor Kjølstad. Foto: privat

Det skal mye til for å få sparken i norsk arbeidsliv, og arbeidsgiver plikter å følge regelverket på en ryddig måte når noen skal ut. Så ikke i Norsk psykologforening? Jeg har riktignok ikke vært ansatt i foreningen, men likevel: Etter nitten år som kursleder på fellesprogrammet fikk jeg høsten 2022 telefonisk beskjed om at nå var det slutt. Begrunnelsen var etter mitt syn meget uklar. Derfor ba jeg om å få «oppsigelsen» skriftlig. I brevet skrev utdanningsjefen følgende om kriterier for å være kursleder:

Kontinuitet og fornyelse

«Vi er opptatt av både kontinuitet og fornyelse, og at de som underviser for oss har en forankring i den hverdagen som psykologene er i når de er i utdanning. Spesialistutdanningen er en praksisnær utdanning som må ta opp i seg den virkeligheten psykologene befinner seg i. Vi ser derfor det som viktig at kursledere/forelesere er i relevant praksis og vektlegger nå å rekruttere kursledere som har en forankring i det praksisfeltet som psykologene er i når de går på fellesprogrammet.»

Det ble ellers bemerket i brevet at min makker i mange år, Marianne Bang Hansen, og jeg «har fått gode evalueringer gjennom denne tiden».

Jeg syns fortsatt at «oppsigelsen» manglet saklig grunnlag, og klaget tjenestevei, med vedlagt dokumentasjon av aktuell yrkesutøvelse som organisasjonspsykolog og veileder, ferske eksempler på skriftlige arbeid, mv.

Kort sagt førte ikke klagen frem – den ble ikke realitetsbehandlet. Generalsekretæren skriver at «*avdelingens disposisjoner*» har hans støtte.

Nytt forsøk, denne gangen til øverste politiske hold, nemlig presidenten. Han skriver som følger (etter noen hyggelige ord om min innsats): «*Samtidig så er ikke dette en sak hvor politisk ledelse vil intervensere. Vi har diskutert det i politisk ledelse og fastholder at vurderinger av kursholdere med hensyn til kontinuitet/fornyelse og egnet praksis er en oppgave for utdanningsavdelingen.*»

Vingeklippet

Dermed er saken avsluttet, men jeg strever med å akseptere en måte å bli vingeklippet på som etter mitt syn ikke har noen saklig begrunnelse. Videre syns jeg det er beklagelig at hverken administrativ eller politisk ledelse vil forholde seg til saken. Er det slik vi vil ha det i Psykologforeningen?

... det er beklagelig at hverken administrativ eller politisk ledelse vil forholde seg til saken

Er det greit at de ulike avdelingene i sekretariatet med utgangspunkt i sine mandat kan ture frem som de vil? Hva skal i tilfelle til for at administrativ og/eller politisk ledelse gjør noe mer enn å henvise til generell tillit og mandat?

Avtalen vi som kursledere har med foreningen, har selvsagt ikke form av et vanlig ansettelsesforhold: Det er presisert i avtaledokumentet at foreningen ikke påtar seg arbeidsgiveransvar. Greit nok. Videre er det slik at det gjøres avtaler for hvert enkelt kull, og Psykologforeningen skriver følgende om eventuell avslutning av den enkelte avtale:

- Psykologforeningen forbeholder seg retten til å si opp / reforhandle avtalen inntil 3 uker før første samling på et hvilket som helst grunnlag.
- Psykologforeningen forbeholder seg retten til å si opp avtalen dersom dette viser seg nødvendig i forhold til kursets måloppnåelse.
- Kursleder kan si opp denne avtalen inntil 3 måneder før oppstart av første samling. Oppsigelse etter dette tidspunktet kan medføre erstatningsplikt overfor Psykologforeningen. Dette gjelder ikke ved fravær som skyldes dokumentert sykdom som ville kunne gitt sykepenger.

Ellers er det så vidt meg bekjent ingen avtale mellom forening og kursledere om hvordan / på hvilket grunnlag samarbeidet skal kunne videreføres eller avsluttes. For meg som kursleder har dette gitt frihet til å takke for meg når som helst. På den annen side åpner systemet for at Psykologforeningen kan slutte å samarbeide med meg uten annen begrunnelse enn tåkepratet jeg har vist til ovenfor. Det er kanskje på tide å utarbeide retningslinjer som kan gi litt mer forutsigbarhet for fremtidige kursledere, forutsatt selvsagt at de gjør en god jobb innenfor de til enhver tid gjeldende rammebetingelsene.

Merknad: Forfatteren har vært mangeårig kursleder på fellesprogrammet